

การสังเคราะห์งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

A Synthesis of Researches on CIPPA Model

ประยูร บุญไช้¹

Prayoon Boonchai¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาที่พิมพ์เผยแพร่ในระหว่างปี พ.ศ.2542-2560 โดยสืบค้นจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย Thailis-Thai Library Integrated System จำนวน 164 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบบันทึกสรุปรายละเอียดของงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนับความถี่ คำนวณค่าสถิติร้อยละ และใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานและคุณลักษณะของงานวิจัย สรุปลงได้ดังนี้ 1) ปี พ.ศ.2555 มีการทำวิจัยมากที่สุด 2) มหาวิทยาลัยมหาสารคามเป็นสถาบันที่ทำวิจัยมากที่สุด 3) สาขาวิชาที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน 4) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด 5) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามากที่สุดเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 6) เนื้อหาสาระที่ใช้ในการศึกษามากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ 7) วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มมากที่สุด 8) แบบแผนการวิจัยที่ใช้มากที่สุด คือ One Group Pretest Posttest Design 9) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุด คือ 1 กลุ่ม 10) จำนวนตัวอย่างของกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีจำนวน 31-40 คน 11) ตัวแปรตามที่ศึกษามากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด คือ แบบทดสอบ 13) สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 14) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานมากที่สุด คือ t-test

2. จากการสังเคราะห์ผลของการวิจัย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา ความสามารถในการคิด ทักษะกระบวนการกลุ่ม ตลอดจนเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

คำสำคัญ การสังเคราะห์งานวิจัย รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ABSTRACT

The purpose of this research was to synthesize the researches on CIPPA Model. The population was 164 theses and independent studies which were conducted between 1999–2017 B.C. collecting by the electronic database of Thailis–Thai Library Integrated System. The research tool used was recording form for research detail summary created by the researcher. The data analyzed by the used of frequency, percentage and content analysis.

Results were as follows:

1. The data base and the characteristics of the research on CIPPA Model were: 1) researches on CIPPA Model were conducted the most in 2012 B.C., 2) Mahasarakham University conducted the most, 3) the field of curriculum and instruction conducted the most, 4) the methodology employed most was the experimental method, 5) the subjects used most were students from lower secondary level, 6) the content studied most was mathematics, 7) the cluster random sampling technique was employed the most, 8) one group pretest posttest design was used the most, 9) the number of experiment sample was one group, 10) the samples consisted of 31–40 participants, 11) the dependent variable studied most was learning achievement, 12) the research instrument used most was achievement test, 13) simple statistics which were used the most consisted of mean and standard deviation, and 14) t–test was found the most for any statistical hypothesis testing.

2. The results from the qualitative method revealed that after using CIPPA Model all students' learning outcomes were positively changed. The CIPPA Model gave high effectiveness and supported students' learning achievement, thinking ability, group process skills, and positive attitude toward learning.

Keywords: Synthesis of Researches, CIPPA Model

ภูมิหลัง

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นแนวคิดที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ในหมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ว่า การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้สามารถพัฒนา ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ใช้กระบวนการ เรียนรู้ในการแสวงหาความรู้ มีการบูรณาการ ใช้แหล่ง เรียนรู้ที่หลากหลาย มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามสภาพจริง ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ แก้ปัญหาเป็น มีความตระหนัก มีจิตสำนึก และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) หรือรูปแบบการประสาน ห้าแนวคิด นับเป็นหนึ่งในนวัตกรรมในการจัดการศึกษา ของไทย ซึ่งเป็นที่ยอมรับและถูกนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างกว้างขวาง เป็นเวลากว่า 20 ปี ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนโดยยึด ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่รองศาสตราจารย์ ดร.ทีตนา แหมมณี อดีตอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ได้พัฒนาขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้ใช้

แนวคิดทางการศึกษาต่างๆ ในการสอนและพบว่าแนวคิดจำนวนหนึ่งได้ผลดี จึงได้นำแนวคิดเหล่านั้นมาประสานกันทำให้เกิดเป็นแบบแผนขึ้น แนวคิดดังกล่าว ได้แก่ 1) แนวคิดการสร้างความรู้ 2) แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ 4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ และ 5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยได้ใช้แนวคิดเหล่านี้ในการจัดการเรียนการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construction of knowledge) ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยตนเองและฟังตนเองแล้ว ยังต้องฟังการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับเพื่อน บุคคลอื่นๆ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการ (Process skills) ต่างๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ นอกจากนั้นการเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดีหากผู้เรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการรับรู้และเรียนรู้ มีประสาทการรับรู้ที่ตื่นตัว ไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพดังกล่าวได้ก็คือ การให้มีการเคลื่อนไหวทางกาย (Physical participation) อย่างเหมาะสม กิจกรรมที่มีลักษณะดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะมีความลึกซึ้งและมีความคงทนมากขึ้น หากผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ไปประยุกต์ใช้ (Application) ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ด้วยแนวคิดดังกล่าวจึงเกิดแบบแผน “CIPPA” ขึ้น ซึ่งผู้สอนสามารถนำแนวคิดทั้ง 5 แนวดังกล่าว ไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้มีคุณภาพได้ (ทิตนา แชมมณี, 2560, หน้า 282)

รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมาก อาทิ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้ เป็นต้น ชิปปา (CIPPA)

เป็นหลักการที่สามารถนำไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลัก “CIPPA” นี้สามารถใช้วิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย ซึ่งอาจจัดเป็นแบบแผนได้หลายรูปแบบ รูปแบบหนึ่งที่ได้นำเสนอไว้และมีการนำไปทดลองใช้แล้วได้ผลดี ประกอบด้วย ขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นนี้เป็นการแสวงหาความรู้ใหม่ของผู้เรียนจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่างๆ ซึ่งครูอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็คได้ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ที่หามาได้ ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล/ประสบการณ์ใหม่ๆ โดยใช้กระบวนการต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม ในการอธิบายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้นๆ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่น และได้รับประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อมๆ กัน ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และ/หรือ การแสดงผลงาน เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ต่อยอดหรือตรวจสอบความเข้าใจของตนและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องมีการปฏิบัติตามข้อความรู้ที่ได้ ขั้นนี้จะเป็น

ชั้นปฏิบัติ และมีการแสดงผลงานที่ปฏิบัติด้วย ชั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในสิ่งนั้นๆ ซึ่งผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA) นี้ ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนสามารถอธิบาย ชี้แจง ตอบคำถามได้ดี นอกจากนั้นยังได้พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งเกิดความใฝ่รู้ด้วย (ทิตนา แหมมณี, 2560, หน้า 283-284)

ปัจจุบันนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) หรือรูปแบบการประสานห้าแนวคิดเป็นจำนวนมาก งานวิจัยเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น หากมีการนำงานวิจัยเหล่านี้มาศึกษา เพื่อวิเคราะห์หาข้อสรุปในประเด็นต่างๆ ที่ชัดเจน โดยใช้วิธีการสังเคราะห์งานวิจัย ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นระเบียบวิธีการศึกษาตามระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ในการค้นหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัย

ที่ต้องการศึกษา ซึ่งงานวิจัยเหล่านี้เป็นการศึกษาในเรื่องเดียวกันหลายๆ เรื่องมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหรือการวิเคราะห์เนื้อหาให้เป็นข้อสรุปของผลการวิจัยทั้งหมด ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้นั้นเป็นข้อค้นพบที่มีความลึกซึ้งและกว้างขวาง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) โดยวิธีการในการสังเคราะห์งานวิจัยมีหลายวิธี เช่น การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการวิเคราะห์อภิमान (Meta-Analysis) การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นต้น

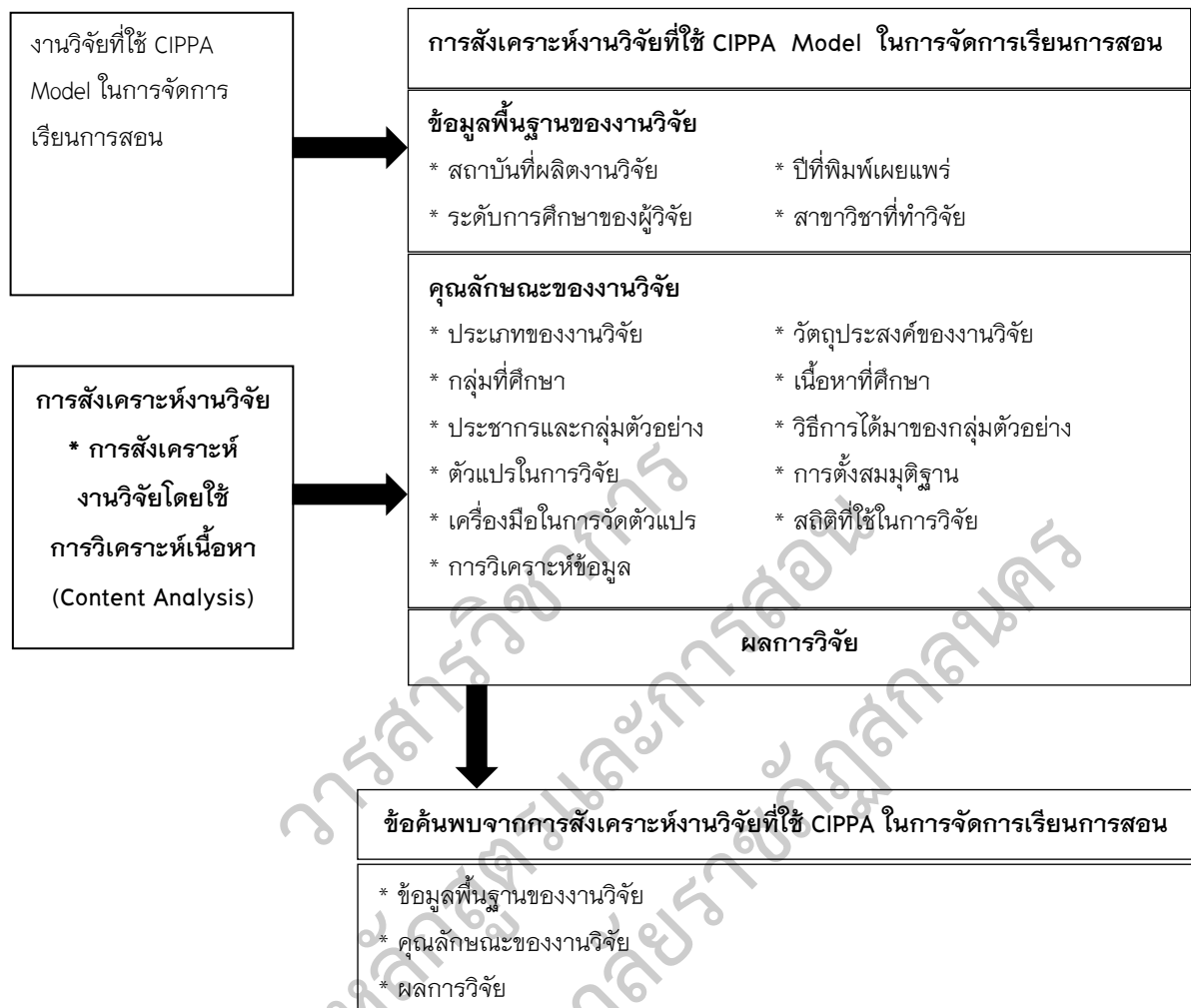
จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) หรือรูปแบบการประสานห้าแนวคิดเพื่อหาข้อสรุปที่ได้จากการวิจัยและเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการนำรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยไว้ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คืองานวิจัยที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ ปริญญาโท วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และรายงานการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่พิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2542-2560 โดยสืบค้นจากรฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย Thailis-Thai Library Integrated System ในมหาวิทยาลัย 33 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยนครพนม มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สกลนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 164 เรื่อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกสรุปรายละเอียดของงานวิจัย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรายละเอียดต่างๆ ของงานวิจัย โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย ข้อมูลพื้นฐานของการวิจัย และรูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการกำหนดประเด็นเพื่อสังเคราะห์งานวิจัย

2. กำหนดหัวข้อที่จำเป็นในการสังเคราะห์งานวิจัย และนิยามตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน

3. สร้างแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเติมคำหรือเลือกตอบ โดยแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย ประกอบด้วย ชื่องานวิจัย ชื่อผู้วิจัย สถาบันการศึกษาที่ผลิตงานวิจัย ปีที่พิมพ์เผยแพร่ ระดับการศึกษาของผู้วิจัย และสาขาวิชาที่ทำการวิจัย

ตอนที่ 2 คุณลักษณะของงานวิจัย ประกอบด้วย ประเภทของงานวิจัย วัตถุประสงค์ของงานวิจัย กลุ่มที่ศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรในการวิจัย การตั้งสมมติฐาน เครื่องมือในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านผลการวิจัย

4. นำแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัยที่สร้างขึ้นไปทดลองเก็บข้อมูลกับงานวิจัยที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรจำนวน 5 เล่ม เพื่อตรวจสอบว่าแบบสรุปรายละเอียด

ของงานวิจัยที่สร้างขึ้นสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้สมบูรณ์เพียงใด

5. ปรับปรุงแก้ไขและนำแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัยไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษางานวิจัยจำนวน 164 เรื่อง และบันทึกข้อมูลในแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัย

2. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัย

3. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลในแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัย โดยทำการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลจากแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัย ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย และตอนที่ 2 คุณลักษณะของงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ ซึ่งสารสนเทศที่น่าเสนอประกอบด้วย สถาบันการศึกษาที่ผลิตงานวิจัย ปีที่พิมพ์เผยแพร่ ระดับการศึกษาของผู้วิจัย สาขาวิชาที่ทำการวิจัย ประเภทของงานวิจัย วัตถุประสงค์ของงานวิจัย กลุ่มที่ศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรในการวิจัย การตั้งสมมติฐาน เครื่องมือในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อมูลจากแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัย ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัย ใช้การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และสรุปประเด็นหลักของข้อค้นพบของงานวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

พบว่า

1. ปีที่งานวิจัยมีการตีพิมพ์เผยแพร่มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ปี พ.ศ. 2555 จำนวน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.80 ปี พ.ศ. 2557 จำนวน 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.75 และ ปี พ.ศ. 2556 จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.54

2. สถาบันการศึกษาที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2542-2560 ใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ลำดับที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีงานวิจัยจำนวน 36 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.95 ลำดับที่ 2 มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีงานวิจัยจำนวน 23 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.02 และลำดับที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีงานวิจัย จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.31

3. งานวิจัย จำนวน 164 เรื่องทั้งหมดเป็นงานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท

4. สาขาวิชาที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ลำดับที่ 1 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มีจำนวน 100 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.97 ลำดับที่ 2 สาขาวิชาบริหารการศึกษา มีจำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.92 ลำดับที่ 3 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา มีจำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.87

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของงานวิจัย

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของงานวิจัย พบว่า

1. งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีจำนวน 127 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 77.43 รองลงมาเป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีจำนวน 34 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.73

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์พบว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามากที่สุด มีจำนวน 117 วัตถุประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 40.62 รองลงมา ได้แก่

มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ มีจำนวน 88 วัตถุประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 30.55 และมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนามีจำนวน 83 วัตถุประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 28.81

3. กลุ่มที่ศึกษาในงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์พบว่า การศึกษาในกลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) มีมากที่สุด จำนวน 47 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.65 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มประถมศึกษาตอนปลาย (ป.4-6) จำนวน 46 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.04 กลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) มีจำนวน 24 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.63 และกลุ่มประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3) จำนวน 18 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.97

4. เนื้อหาที่ศึกษาในงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์พบว่า เนื้อหาสาระที่ใช้ในการศึกษาในงานวิจัยมากที่สุดคือ คณิตศาสตร์ มีจำนวน 53 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 32.31 รองลงมา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ มีจำนวน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.80 ภาษาไทย มีจำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.58 ภาษาอังกฤษ มีจำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.53 และคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มีจำนวน 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.70

5. งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์มีวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่มมากที่สุด จำนวน 82 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาใช้เทคนิคการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 66 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.80 ใช้เทคนิคการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.36 ใช้เทคนิคการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.21 และใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.06

6. แบบแผนการวิจัยที่ใช้มากที่สุด คือ แบบ One Group Pretest Posttest Design มีจำนวน 91 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 55.48 รองลงมา ได้แก่ แบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design มีจำนวน 29 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.68

7. จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมากที่สุดคือ 1 กลุ่ม มีจำนวน 132 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80.48 ส่วนที่เหลือเป็นงานวิจัยที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำนวน 32 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.51

8. จำนวนตัวอย่างของกลุ่มทดลองมากที่สุด คือ 31-40 คน จำนวน 58 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.36 รองลงมา ได้แก่ 21-30 คน จำนวน 45 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.43 และ 11-20 คน จำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.12

9. ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบ CIPPA เพียงรูปแบบเดียวมากที่สุด จำนวน 148 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 90.24 มีงานวิจัยที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ CIPPA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.65 และมีงานวิจัยที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ CIPPA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก รูปแบบการเรียนการสอนแบบ CIPPA ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ อย่างละ 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.04

10. ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยของงานที่นำมาสังเคราะห์พบว่ามากที่สุด ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา มีจำนวน 136 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.10 รองลงมา ได้แก่ ความพึงพอใจในการเรียน มีจำนวน 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.33 ความสามารถในการคิด มีจำนวน 39 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.02 เจตคติต่อการเรียน จำนวน 23 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.12 ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม จำนวน 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.64 ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ จำนวน 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.64 และความคงทนในการเรียนรู้ จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.71

11. งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ที่มีการตั้งสมมติฐานของงานวิจัย จำนวน 120 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 73.17 และเป็นงานที่ไม่มีการตั้งสมมติฐาน จำนวน 44 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.82

12. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ พบว่า เครื่องมือที่ใช้มากที่สุด คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 136 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.38 รองลงมา คือ แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน มีจำนวน 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.59 แบบวัดความสามารถในการคิด มีจำนวน 39 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.86 แบบวัดเจตคติ

ต่อการเรียน จำนวน 23 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.04 แบบสังเกตพฤติกรรม จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.57 แบบประเมินทักษะกระบวนการ จำนวน 18 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.01 แบบสัมภาษณ์ จำนวน 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.73 และแบบประเมินภาคปฏิบัติ จำนวน 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.06

13. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการหาความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และอำนาจจำแนก จำนวน 124 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 75.60 รองลงมา คือ การหาความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น อำนาจจำแนก และความยากง่าย จำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.12 และมีงานวิจัยที่หาความเที่ยงตรง เพียงอย่างเดียว จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.26

14. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัยของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ พบว่า ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด จำนวน 98 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 81.70 รองลงมา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ จำนวน 36 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.95 และค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ จำนวน 30 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.29

15. สถิติทดสอบสมมติฐานที่ใช้มากที่สุด คือ t-test จำนวน 159 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 96.95 รองลงมา คือ One-way ANOVA จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.43

16. งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์มีลักษณะการเปรียบเทียบโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมา คือ การเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 37.90 และการเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม คิดเป็นร้อยละ 11.69

ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลของการวิจัย

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดล

ชิปปา (CIPPA Model) ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาต่างๆ อาทิ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา การงานอาชีพ คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ศิลปะศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ และสุขศึกษา เป็นต้น โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน รายวิชาของผู้เรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สูงกว่าผู้เรียนที่เรียนตามวิธีสอน แบบปกติ รวมทั้งยังมีความคงทนในการเรียนรู้อีกด้วย

2. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดล ชิปปา (CIPPA Model) ช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดในลักษณะต่างๆ ของผู้เรียน ได้แก่ การคิดอย่าง มีเหตุผล การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดแก้ปัญหา การคิดเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจน ความสามารถในการตัดสินใจของผู้เรียนให้เกิดขึ้นอย่าง มีประสิทธิภาพ

3. ทักษะกระบวนการทางสังคมกระบวนการ กลุ่ม ความสามารถในการทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ตลอดจนพฤติกรรมกล้าแสดงออกของผู้เรียนเกิดขึ้น อย่างมีประสิทธิภาพหลังจากที่ได้เข้าร่วม กิจกรรม การเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model)

4. ผู้เรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) มีทักษะกระบวนการ แสวงหาความรู้ ทักษะการสื่อสาร การนำเสนอ ทักษะ ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนทักษะการจัดการ ที่สูงขึ้น

5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีความสนใจในการเรียนรู้ ตลอดจนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง

อภิปรายผล

ข้อค้นพบที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดล ชิปปา (CIPPA Model) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ ปรินซ์นิพนธ์ สารนิพนธ์ และ รายงานการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่พิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2542-2560 โดยสืบค้น จากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โครงการเครือข่ายห้องสมุด ในประเทศไทย Thailis-Thai Library Integrated System ในมหาวิทยาลัย 33 แห่ง จำนวน 164 เรื่องนี้ ผู้วิจัยขอ อภิปรายผลในประเด็น ดังนี้

1. จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัยที่นำมา สังเคราะห์พบว่าสาขาวิชาที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร วิทยวิธีทางการเรียนการสอน นวัตกรรม ทางเรียนการสอน จึงเป็นไปได้ที่จะมีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยโดยนำรูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ซึ่งเป็น นวัตกรรมทางการเรียนการสอนร่วมสมัย มาใช้ในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ ของผู้เรียนให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ และจากการ สังเคราะห์ด้านคุณลักษณะของงานวิจัยพบว่างานวิจัย ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ที่มีแบบแผนการ ทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design ที่มีการ ลุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม มีขนาดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 31-40 คน ซึ่งมุ่งศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางเรียนที่เกิดจากการใช้โมเดลชิปปามากที่สุด ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากเป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนโดยตรง มุ่งที่จะศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในบริบทของห้องเรียน ตามสภาพจริง ต้องการที่จะศึกษา ทดลองเพื่อที่จะตัดสินใจ ว่าการใช้โมเดลชิปปาจะช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการ พัฒนาที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

2. จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลของการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) สามารถช่วยพัฒนา เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาที่สูงขึ้นผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด สูงกว่าผู้เรียนที่เรียนตามวิธีสอนแบบปกติ และมีความคงทนในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ รวมทั้งการช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม กระบวนการกลุ่ม ทักษะการคิด ทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะการสื่อสาร การนำเสนอ ทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนทักษะการจัดการของผู้เรียนให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลดังกล่าวนับว่ามีความสอดคล้องกับที่ ทิศนา ขัมมณี (2560, หน้า 282-284) ได้กล่าวไว้ว่า โมเดลชิปปา (CIPPA Model) เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมาก อาทิ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้ เป็นต้น ซึ่งผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA) นี้ ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนสามารถอธิบาย ชี้แจง ตอบคำถามได้ดี นอกจากนั้นยังได้พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งเกิดความใฝ่รู้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้านทั้งในด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โมเดลชิปปา จึงเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาในระดับอื่นๆ ควรนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และการศึกษาไทย 4.0

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) โดยการสังเคราะห์เชิงปริมาณด้วยวิธีการวิเคราะห์อภิมาน (Meta Analysis)

2. ควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) เพื่อให้ได้สารสนเทศในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ที่มีผลเชิงประจักษ์ในบริบทของการวิจัยกว้างขวางรอบด้านมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ทีศนา เขมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*

พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *การวิเคราะห์อภิมาน Meta-Analysis*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. (2542). *รายงานการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษา*

ด้วยการวิเคราะห์อภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม*

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

Hsieh, H-F. & Shannon, S. (2005). Three approaches to qualitative content analysis. *Qualitative Health*

Research, 15, 1277-1288.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร